

[Wildner.]

komme ind i bedre Forhold. Haandværkerstanden, som i Øjeblikket er langt nede i økonomisk Henseende, kan maaske blive ophjulpet, og derved kan der muligvis bringes Liv i hele Samfundet, hvad Beskæftigelsesgraden og andre Forhold angaar. Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til Vedtagelse.

Jeppesen (Drusebjerg): De to foreliggende Forslag maa betragtes som et Led i den Lovgivning, der tilsigter at hjælpe de enkelte Erhverv ud over Tidens Vanskeligheder. Vi fra vor Side er meget tilfredse med den Form for Hjælp, der her foreslaas, idet det er vor Tro, at Hjælp af denne Art er betydelig bedre end Toldforanstaltninger, som jo har den Virkning, at Varerne fordyres, hvorimod det maa siges, at denne Form for Hjælp ikke har den Virkning, men tværtimod gennem den Kapital, som tilføres de enkelte Erhverv, kan sætte disse i Stand til at foretage et Fremstød. Det er nemlig det, der er Tilfældet. Det er ikke rigtigt, naar den ærede sidste Taler sagde, at Forslag af denne Art ikke vil hjælpe paa Beskæftigelsesgraden. I alt Fald vil de jo dog hjælpe, hvor der mangler nyt og tidssvarende Materiel. Disse Laan vil for de enkelte Industriers Vedkommende kunne bidrage til Fornyelse af Materiellet, hvilket vil have den Virkning, at der fremkommer bedre Konkurrencemuligheder, samtidig med at Virksomheder, som maaske ellers ligger stille, kan komme i Gang. Og dette vil jo dog have den Virkning, at Beskæftigelsesgraden forøges. Det er maaske ikke noget stort Skridt, der her gøres, men selv smaa Skridt maa i disse vanskelige Tider hilses med Tilfredshed. Fra dette Synspunkt kan vi fra vor Side modtage de to Lovforslag med Tilfredshed, ogsaa under Hensyn til, at den solidariske Garanti, der knytter sig til de andre Kriseforslag, vedrørende Landbrug og Fiskeri, her i nogen Grad bliver lempet, hvilket igen har til Følge, at det bliver betydeligt lettere at faa fremmet de Foranstaltninger, som disse Lovforslag tager Sigte paa.

Jeg skal ud fra disse Betragtninger paa mit Partis Vegne anbefale de to Lovforslag til hurtig Fremme her i Tinget.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af de to Lovforslag, som jo lover Lovforslagene en let Gang igennem Tinget.

Jeg har kun meget faa Bemærkninger at gøre til de fremsatte Udtalelser. Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) udtalte, at dette jo ikke var noget nyt. Det er fuldstændig rigtigt, det er ikke noget nyt, man følger i det store og hele en tidligere Linie. Det nye er de 6 Mill. Kr. Det er det, der skulde komme til at betyde noget for de Industrivirksomheder og Haandværkervirksomheder, som derigennem kan opnaa Laan til Støtte for Beskæftigelsesgraden, og dette nye anser jeg for at være det meget værdifulde i disse Lovforslag.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Wildner) har jeg kun Grund til at takke for hans Tilslutning til Lovforslagene, men naar han drog Spørgsmaalet om Huslejelovgivningen for Hovedstadens Vedkommende frem, føler jeg mig foranlediget til at gøre et Par Bemærkninger. Naar det ærede Medlem mener, at man ved at ophæve Huslejelovgivningen for Hovedstadens Vedkommende vilde komme ud i større Byggevirksomhed, er jeg ikke uenig med ham. Det ærede Medlem maa imidlertid ikke glemme, at der i Rigsdagssamlingen 1923—24, hvis jeg ikke husker fejl, under det daværende Ministerium Neergaard blev gennemført en Afviklingslov, hvorefter vi vilde have været ude af Huslejelovgivningen ogsaa for Hovedstadens Vedkommende i 1926, hvis jeg ikke husker fejl. Men da vi fik Ministerskifte, fremsatte den socialdemokratiske Regering et Forslag om en Fortsættelse af Huslejelovgivningen, og dette Forslag fik Støtte af det konservative Folkeparti, saaledes at man fra den Side var med til at skaffe os en Huslejelov, som varer ved til 1931. Det ærede Medlems Parti er altsaa saare langt fra uden Ansvar for, at vi vedvarende har en Huslejelov for Hovedstadens Vedkommende, en Huslejelov, som gælder endnu i nogle Aar. Jeg tillader mig ogsaa at minde om, at min Kollega Indenrigsministeren i sidste Rigsdagssamling fremsatte et Lovforslag i det høje Folketing, hvorved Huslejeloven for Hovedstadens Vedkommende kunde være afviklet i Løbet af forholdsvis kort Tid, i alt Fald før 1931. Jeg tager neppe fejl, naar jeg bemærker, at naar dette Lovforslag ikke gennemførtes i sidste Rigsdagssamling, var det det konservative Folkepartis Skyld, og naar det ærede Medlem taler om dette Forhold paa en saa fornuftig og god Maade, som han efter min Opfattelse gjorde her i Dag, maa han derfor rette disse Bemærkninger til sit eget Parti og ikke til Regeringen eller Regeringspartiet.